

[Undervisningsministeren.]

at man med Hensyn til den sønderjyske Ordning fik en ensartet Stilling for den Biskop, der har Tilsynet i Sønderjylland. Jeg maa nu gøre de Herrer opmærksom paa, at Biskoppen i Sønderjylland har en anden Stilling end Biskopperne i det øvrige Land, og at Sønderjylland ikke har noget andet Tilsyn; man har ikke der det kirkelige Tilsyn, som det øvrige Land har, og Forskellen fjernes ikke i mindste Maade, selv om Biskoppen i de paagældende Amter fik en Ret til paa de Steder, hvor Sognepræsten i øvrigt har Tilsyn med Religionsundervisningen, at samle Børnene paa samme Maade som i de sønderjyske Landsdele. Biskoppens Stilling i Sønderjylland er anderledes, og det kirkelige Tilsyn er anderledes i Sønderjylland end i det øvrige Land, og derfor kan man ikke, som de ærede Medlemmer komme og sige: Nu maa Biskoppen i den Del af hans Stift, som ligger i det gamle Land, have den samme Stilling, som i Sønderjylland. Det vil nemlig ingenlunde ophæve Forskellen, idet Biskoppen har en anden Stilling med Hensyn til hele Tilsynet i Sønderjylland end i det øvrige Land, hvor det er Præsten, der har dette Tilsyn.

Naar det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen saa dybt beklagede, at det kirkelige Tilsyn ikke var gennemført i København, forekommer det mig, at dette ikke kan tages alvorligt, naar det samme ærede Medlem og hans Parti har været med til at gennemføre den gældende Tilsynslov, hvorefter der ikke er noget kirkeligt Tilsyn i København, og naar Partiet ikke i sine Ændringsforslag stiller Forslag om et kirkeligt Tilsyn i København. Partiet stiller et Ændringsforslag for København, paa samme Maade som vi stiller Ændringsforslag for det øvrige Land, hvor Præsten i Forvejen har Tilsynet efter Tilsynsloven. Vi siger, at paa de Steder, hvor Præsten ikke er Medlem af Skolekommissionen, men hvor han alligevel har Tilsynet, er det rimeligt, at han faar Adgang til at se paa den Undervisningsplan, som skal fastlægges. Det er en rimelig Ordning, ogsaa fordi mange Præster ikke kan vælges ind i Skolekommissionen, idet bl. a. Opholdsbestemmelser og andre Ting er en Hindring derfor. Men dette kan ikke paa samme Maade overføres paa København, hvor der ifølge den Lov, som det ærede Medlem og jeg har været med til at vedtage, intet kirkeligt Tilsyn findes.

Jeg maa sige, det virker mærkeligt at høre denne dybe Beklagelse af, at man ikke har noget kirkeligt Tilsyn i København, fra et Parti og fra en Mand, der selv har været

med til at gennemføre denne Tilsynsordning, som altsaa ikke giver København noget Tilsyn. Og vel at mærke: dette Parti stiller heller ikke her noget Forslag om Tilsyn i København (*Kristen Amby*: Man kan godt fortryde gamle Gerninger). Ja, men saa maatte det, hvis det ærede Medlems Opfattelse er rigtig, formentlig give sig Udtryk i, at man stillede Forslag om noget nyt. Det er ikke nok, at man fortryder — man maa ogsaa give det Udtryk i Gerninger.

Angaaende Tilsynet vil jeg i øvrigt sige, at Tilsynsloven er nu engang vedtaget. Ogsaa dengang vi vedtog den, blev de i Dag fra konservativ Side fremsatte Synspunkter gjort gældende. De virkede ikke dengang overbevisende paa Flertallet her i Tinget.

Jeg har ved adskillige Lejligheder sagt, at i et Land hvor praktisk talt hele Befolkningen staar som Medlem af den danske Folkekirke, hvor praktisk talt alle Børn døbes, er det et rimeligt Krav fra denne Befolknings Side, at den Skole, som disse Børn henvises til, bygger paa det Grundlag, som Daaben er Udtryk for, og som Flertallet — det alt overvejende Flertal — af det danske Folk ønsker, Skolen skal bygge paa. Jeg er ogsaa enig i det Synspunkt, der er gjort gældende: at naar praktisk talt alle Børn døbes, har Menigheden i Danmark et betydeligt Ansvar for den Opdragelse i Henseende til Kristendomsundervisning, som disse Børn skal have. Men jeg kan ikke se, at Menighedens og Forældrenes Ansvarsfølelse udvikles ved, at man ansætter en tilsynsførende, hvorigennem man skaffer sig en vis Garanti for, at alting er, som det skal være.

Det er Menigheden, det er Forældrene, der har Ansvaret for, at de Børn, der er døbt, faar Undervisning i Kristendom. Det er dem, der alene kan bære dette Ansvar, og derfor synes jeg, at man — ud fra et kristeligt Synspunkt — lægger alt for megen Vægt paa den Garanti, der ligger i, at en Præst fører Tilsynet. Man kan ikke — og man bør ikke — underkende, at Forældrene med den Indflydelse, de har i Skolernes Ledelse, er dem, der først og fremmest maa have Ansvaret for, hvordan Undervisningen paa dette Omraade skal være.

Jeg vil dernæst gøre nogle Bemærkninger om det økonomiske. Jeg forstaar de Betæneligheder, der fra mange Sider kan være ved, at der nu gennemføres en Nyordning, som alle kan se vil medføre betydeligt øgede Udgifter. Men jeg gør dog opmærksom paa, at selv om Nyordningen ikke gennemføres, bliver der alligevel i den kom-